

GRÖNPEPPAR

Av: **Kenny "Rille" Sörberg**

Foto: privata

I de två senaste numren av den här lektyren har vi vänt blicken utåt mot omvärlden och inte enkom skrivit om band knutna till Second Class Kids Records. För detta har vi mottagit vad som snarast kan liknas vid en orkan av kritik. Upprörda läsare har tyckt att vi svikit våra ideal och har därför uppmanat oss att antingen gå tillbaka till våra rötter eller helt sonika ta oss i brasan. För att blihka alla rasande prenumeranter tar jag sålunda steget fullt ut och intervjuar en av snubbarna på vår egen redaktion. Ni känner igen honom från hans spalt där han oförtrutet centrifugerar aktuella pappersfanzines. Jag loggade in på Messenger och tog ett snack med honom om de tre gyllene G:na – GP sås, Grönpeppar Records och Gyllene Uttern. Här är den röda basspelande revolvern direkt från de småländska skogarna. Eller som vi säger internt på redaktionen: Oj, Martin Johansson!

Vi måste ju först reda ut det här med ditt smeknamn. Varför kallas du för Oi-Martin?

Det gör jag inte, haha. Det var lätt och smidigt att reda ut det.

Så du springer inte omkring i hängslen, röda tartan-byxor och stålhattkängor, och lajvar arbetslös fotbollshuligan?

Haha – nä, oi-punk är snarare tvärtom en av få subgenrer inom punkscenen jag har ett väldigt svalt intresse för. När jag var osnuten punkyngling på 90-talet var alla skinheads nazister som ville slå ihjäl punkare. Det har satt sina spår.

För mig och många i min generation är du ju känd som fanzineredaktören för GP sås. Hur kom du i kontakt med fanzinescenen back in the days och vad var det som gjorde att du började göra ett eget zine?

Jag hade turen att bo mittemellan punkscenerna i Jönköping och Tranås som det var bra drag kring då. Jag var väl typ 12-13 år när jag stötte på punkrävar som Steve (G-anx, Counterblast, Elderberry Records, Rockföreningen Svavel etc) i Jönköping och Löken (Rövsvett, 16 Blåsare, Fetvadd Records etc) i Tranås. Jag såg, sög in och lärde mig hela DIY-tänket genom dem. Vill man nånting så sätt igång och gör bara. Så jag började göra fanzines, bilda band och startade distro/skivbolag.

Vilket var roligast? Fanzinet, bandet (Rastlös Patient), distron eller kassetbolaget?

Svår fråga. Allt var väldigt roligt. Men det absolut roligaste var nog att kolla brevlådan och hitta nån ny kassett, ett fanzine eller till och med en skiva där. Många gånger med band eller zine jag då upptäckte för första gången. Fantastiskt spännande och rolig känsla du säkert känner igen.

Ja, jösses. Det är helt ärligt ett av mina starkaste och härligaste tonårsminnen; att konfiskera brevlådan runt elva-bläcket på förmiddagarna på skolloven (skoldagar hade nån annan oftast hunnit ta in posten före mig). Våra kära lantbrevbärare fick med tiden järnkoll på vem Rille Bengtsson var. Efter några år bestämde sig min morsa för att göra ett test. Hon frankerade ett tomt kuvert och skrev "Rille, Öland" som adress. Efter några veckor kom det fram, haha.

Haha, fantastiskt! Brevbärare stod högt i kurs på den tiden.

Mm, det finns såklart fortfarande enskilda brevbärare som sätter ära och stolthet i ett av samhällets viktigaste servicejobb, men ruttna företagskulturer har ju tyvärr negativ bäring långt ner på marknivå. Vad var det för skämt som din polare drog när du var

tretton bast som gjorde att fanzinet fick heta GP sås?

Det var min kompis Henke. Grejen var att jag var besatt av punk redan då och babblade på i tid och otid om en massa okända punkband. Jag ville förmodligen bara att fler skulle upptäcka dessa fantastiska band men det uppfattades nog lite som herr-vet-bäst-om-punk-drygt. Så Henke tröttnade och lurade i mig att det fanns ett nytt skitbra punkband som hette Grönpepparsås. "Har du inte hört dom?! Dom är ju sviiiiibra"! Det fanns inget sånt band såklart. Men det var ett bra namn! Så jag snodde det som hämnd, haha. Henke spelade förresten senare trummor i vårt råpunkband Complexa samt gjorde fanzinet Konkubin som aldrig kom ut.

Har ett svagt minne av en Konkubin-flyer a la typen "Skicka gärna recensionsmaterial". Då vet vi historien bakom, men varför särskrev du namnet?

Det stämmer, sjukt bra minne du har. Mitt 13-åriga jag var mycket mer intresserad av vad som såg coolt ut än vad som var korrekt grammatik. Och GP SÅS såg ju coolare ut än Grönpepparsås.

Under GP sås-tiden tyckte du själv att du var en undermålig recensent. Nu skriver du ju fanzinerecensioner för den här blaskan. Tycker du att du har blivit en bättre tyckonom sedan dess och i så fall på vilket sätt?

Just recensioner har aldrig varit min starka sida. Jag tar för mycket hänsyn till avsändarens känslor. Annars har jag blivit en väldigt mycket bättre skribent onekligen. Och det är ju en jävla tur det.

Jo, är man en blödig fan bör man inte skriva recensioner. Man ska känna den vitala kraften och styrkan i en brutal sågning, haha. Även om jag så här i efterhand kan tillstå att några av mina recensioner runt 2000-2003 var i hårdaste laget...

Det går ju inte förneka att det är ett jäkla nöje att läsa Maskens recensioner på Blogg As Fuck, haha. Dom är brutalt (h)ärliga.

Masken är en fanzinst av den gamla skolan. Sådana görs det beklagligtvis inte så många av nuförtiden. Det är oroväckande många snöflingor därute som inte har tillkommit av klimatförändringar.

Haha, alla insinuationer om att det var bättre förr lämnar jag med varm hand över till dig.

Jo, jag vet att du inte gillar sånt. Men man måste ju åtnjuta alla fördelar med att bli äldre, hehe. Blir en bra övergång till nästa fråga. När man läser igenom sina gamla fanzines vimlar det ju av komiska uttalanden av oförstörda små pojkpunkare och vi måste ju bjuda läsarna på ett par signerade Martin Johansson. Vad säger du om detta (recension av Mögels CD-singel "Fråntagen"):

"Nåt som skrämmer mig till döds på denna CD-singel är att på kortet sitter det en Mögel-medlem med vita skosnören till svarta kängor, vilket betyder rasism. Hoppas han har det för nöjes skull men det har han nog inte."

Haha - fantastiskt! En kan konstatera att var sak har sin tid - och att mitt 13-åriga jag var väldigt lättskräm.

Två år senare släppte de en MCD med bland annat låten "Kill the nazis"...

Redan samma år släppte de ju Aldrig Mer! Men när man var 13 var ju punken typ som en sekt. I alla fall för mig. Jag svalde allt. Och vita skosnören var ju nazi enligt sektförordningen. Ja jävlar. Men Mögel var och är ett fantastiskt band. En annan rolig grej var ju att McDonalds och Coca Cola skulle man ju bojkotta. Det sjöng ju Räkerna. Så det gjorde jag. Men Fanta gick ju kalas att dricka. Det hade ingen sagt nåt om, haha.